

Arrest

nr. 211 642 van 26 oktober 2018
in de zaak X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE BUISSERET
Bischoffsheimlaan 36
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 februari 2018 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 maart 2018 met referentienummer x

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. QUESTIAUX, die loco advocaat M. DE BUISSERET verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. MENSAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 februari 2018 wordt in hoofde van eerste verzoekster een beslissing tot terugdrijving genomen (bijlage 11). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekster op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

1.2. Op 1 augustus 2018 wordt eerste verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 13 juli 2023, en dit naar aanleiding van een aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in casu haar Spaanse echtgenoot.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ten aanzien van de bestreden beslissing een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat eerste verzoekster in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 13 juli 2023, en dit naar aanleiding van een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in casu haar Spaanse echtgenoot.

De vraag rijst dan ook of, in het licht van het hierboven gestelde, het aanvechten van de bestreden beslissing verzoekster nog enig voordeel kan opleveren.

Het verkrijgen van de F-kaart kan immers worden beschouwd als het finale doel van het beroep dat werd ingesteld tegen de bestreden beslissing. Het bevestigt dat eerste verzoekster een verblijfsrecht werd toegekend in België, hetgeen haaks staat op het nemen van de bestreden beslissing. Het verlenen van een verblijfsrecht, onder vorm van een F-kaart, raakt niet enkel aan de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing tot teruggrijping maar ook aan deze beslissing zelf.

Dit betekent dat de bestreden beslissing tot teruggrijping van 3 februari 2018, ingevolge de afgifte van de F-kaart op 1 augustus 2018 en het hieruit voortvloeiend verblijfsrecht, minstens als impliciet doch zeker ingetrokken moet worden beschouwd (RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c); RvS 2 juli 2014, nr. 10.626 (c); RvS 14 juni 2016, nr. 235.046; en RvS 28 februari 2017, nr. 237.499).

2.3. Gelet op de impliciete, doch zekere intrekking, is het beroep zonder voorwerp geworden.

Door het teloorgaan van het voorwerp van het beroep kan verzoekster in beginsel geen voordeel meer halen uit het ingestelde beroep en beschikt zij derhalve niet langer over een actueel belang bij dit beroep.

2.4. Gevraagd naar haar standpunt, stelt de raadvrouw van verzoekster tijdens de terechtzitting zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen. De Raad stelt vast dat de raadvrouw van verzoekster aldus geen argumenten bijbrengt die erop zouden kunnen wijzen dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog een concreet voordeel kan opleveren en niet aantoon dat verzoekster nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

2.5. Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoekster niet langer doen blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is. Deze vaststelling wordt door de verwerende partij beaamd.

3. Kosten

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Daar zij het door haar verschuldigde rolrecht tweemaal heeft betaald, moet het onverschuldigd gekweten rolrecht worden terugbetaald aan de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro moet worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES